

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/143/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010213
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010213.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. W., nar. XX.XX.XXXX v W., o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2021 v Trnave, prejednal sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 03.08.2021, sp. zn. 29PP/43/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu. Podľa § 66 odsek 1, odsek 2, § 67 odsek 1 Trestného zákona žiadosť odsúdeného P. W., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 21.05.2013 sp. zn. PK-1T/26/2011, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdený P. W., nar. XX.XX.XXXX v W., naposledy bytom: X., X. XXX/X, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, zo dňa 21.05.2013, sp. zn. PK-1T/26/2011.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd nad odsúdeným nariaďuje probačný dohľad vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. súd odsúdenému ustanovuje primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 66-69 spisu.

Vo svojom uznesení okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vykonaním časti trestu, ktorá odôvodňuje jeho podmiennečné prepustenie, a spĺňa aj podmienky materiálne. V ďalšom okresný súd uviedol, že odsúdený spĺňa všetky tri podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom pri hodnotení druhej materiálnej podmienky vzal do úvahy najmä to, že doterajší výkon trestu odsúdeného prevychoval k tomu, že od neho možno dôvodne očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život, čím bola dosiahnutá i ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. S poukazom na charakter a závažnosť odsúdeným spáchanej trestnej činnosti a s dôrazom na pokračovanie v prevýchovom a resocializačnom procese, určil okresný súd odsúdenému skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia v trvaní 6 rokov a zároveň odsúdenému

nariadil probačný dohľad vo výmere 2 rokov pričom ustanovil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry (č. I. 63 spisu).

Odsúdený prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 63 spisu).

Prokurátor zahlásenú sťažnosť písomne odôvodnil v rozsahu č. I. 70-71 spisu v ktorej uviedol, že okresný súd v danej veci riadne neposúdil závažnosť a povahu trestných činov, ktorý sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a postoja k spáchanej trestnej činnosti čoho je dôkazom je aj absencia akejkoľvek zmienky o takom posúdení, argumentácii k nej, vzťahujúca sa v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia. Pri skutočnostiach vyplývajúcich zo správy z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou z vykonaného dokazovania vyplýva, že v neprospech odsúdeného svedčí hlavne jeho opakovaná trestná činnosť počtom 5 záznamov a to, že odsúdený už bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody. Najpodstatnejším vo veci je však piate odsúdenie v poradí, keďže práve vo vzťahu k tomuto má súd vyhodnotiť zmienené skutočnosti na základe ktorých by bolo možné konštatovať splnenie/nespĺnenie materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o charakter a závažnosť trestnej činnosti, za spáchanie ktorej odsúdený momentálne trest odňatia slobody aj vykonáva uviedol, že pri hodnotení odsúdeného v zmysle ustanovenia § 66 odsek 2 Trestného zákona povinný prihliadať aj na povahu spáchaného trestného činu teda musí vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že odsúdený spáchal viacero závažných trestných činov. V prípade odsúdeného P. W. sa konkrétne jedná o zločin založenia a zosnovania, podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. a/, odsek 4 písm. c/ Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 odsek 1, odsek 3 písm. a/, odsek 5 písm. c/ Trestného zákona, zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a/, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona. S ohľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného, keďže tento páchal trestnú činnosť najvyššej závažnosti, je splnenie materiálnej podmienky, t. j. že bude odsúdený P. W. viesť riadny život, skôr veľmi výnimočné, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že odsúdený bol pred nástupom výkonu trestu bez pracovného pomeru, pričom dlhodobo pôsobil v zločineckej skupine tzv. „X.“, čo vyplýva aj zo skráteného výpisu klienta, kde sú uvedení jeho spoločníci, následkom čoho sa dopustil aj predmetnej trestnej činnosti ako člen nebezpečného zoskupenia. Je teda zrejmé, že odsúdený sa pred nástupom výkonu trestu živil prevažne trestnou činnosťou páchanou v prospech zločineckej skupiny tzv. „X.“, v dôsledku čoho možno mať dôvodné obavy o možnostiach a schopnostiach odsúdeného riadne sa zamestnať a viesť riadny život. Preto samostatnou okolnosťou, ktorá má v posudzovanej veci nepochybne veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného P. W., ktorú však súd nevzal vôbec do úvahy.

Pokiaľ ide o prísľub budúceho zamestnávateľa, prokurátor uviedol, že sám odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že o tejto pracovnej pozícii sa dohadoval s rodinou kamaráta, ktorý je tiež vo výkone trestu a preto možno konštatovať, že odsúdený si bez pomoci osôb z kriminálneho prostredia nevie zabezpečiť riadne podmienky na zamestnanie a vedenie riadneho života. Odsúdený P. W. teda nespĺnil materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie a odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko charakter ním spáchanej trestnej činnosti, plnenie si povinností a jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života svedčia o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Prokurátor sa ďalej vo svojom odôvodnení sťažnosti zaoberal ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorá je prioritou ochrany spoločnosti pred páchatelom trestného činu, a to vo forme represie, čo iným slovom znamená samotné potrestanie. Vzhľadom na trestnú sadzbu ustanovenú za jednotlivé trestné činy, za ktoré bol P. W. právoplatne odsúdený je vyjadrená samotná závažnosť činu, pričom s prihliadnutím na skutočnosť, že odsúdený spáchal aj ďalšie trestné činy a to i násilnej povahy možno konštatovať, že táto závažnosť je zostrená páchaním ďalšieho trestného činu závažného charakteru. Vzhľadom uvedenému mal za to, že riadna náprava odsúdeného P. W. a jeho celková prevýchova je

možná len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom jeho prepustením na slobodu by bol zmarený základný účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel' mi trestných činov.

V závere uviedol, že má za to, že u odsúdeného P. W. nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienené prepustenie a preto navrhol, aby nadriadený súd vyhovel sťažnosti prokurátora a v zmysle § 194 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol.

K odôvodneniu sťažnosti okresného prokurátora sa písomne vyjadril i odsúdený P. W. (č. I. 73-75 spisu). Vo svojom vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že za pomoci pedagóga pracoval na zmene svojej osobnosti, prerušil všetky kontakty ktoré mali súvis s trestnou činnosťou. V ďalšom písomnom vyjadrení v podstate súdu popisuje všetky zmeny ktorými prešiel, ako sa správal vo výkone trestu a ako bude viesť riadny život na slobode.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým prokurátor podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienenčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, o podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže sa odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienenčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí 1 roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho podal odsúdený predčasne.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné :

- odsúdený P. W. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo dňa 21.05.2013 pod sp. zn. PK 1T/26/2011, právoplatným dňa 21.05.2013, v trvaní 13 (trinásť) rokov nepodmienenčne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia
- lehota na podmienenčné prepustenie bola splnená dňa 16.11.2019
- predpokladaný koniec trestu má dňa 16.02.2023

· odsúdený má v registri trestov 5 záznamov, z toho jedenkrát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a štyrikrát odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody, z toho dvakrát sa osvedčil.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 26.01.2021 vyplýva, že:

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu v predchádzajúcich ústavoch bolo na požadovanej úrovni
- dňa 5.12.2014 bol uznesením Okresného súdu Trnava o zmene spôsobu výkonu trestu, pod č. k. 2Nt/150/2014 preradený z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia
- správanie a vystupovanie odsúdeného počas jeho pobytu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je na požadovanej úrovni
- doposiaľ bol počas výkonu trestu odňatia slobody 15-krát disciplinárne odmenený, naposledy 21.01.2021 udelením povolenia balíka do 5 kg za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol
- resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti
- riaditeľ ústavu uzavrel, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil ho podmiennečne prepustiť.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.05.2021 sp. zn. 3Tos/58/2021 sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 12.03.2021 sp. zn. 29PP/43/2021 a vec vrátil súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol s tým, že úlohou súdu bude oboznámiť rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK-1T/26/2011 zo dňa 21.05.2013 a skúmať podmienky do ktorých sa má vrátiť odsúdený po výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd po vrátení veci na nové rozhodnutie postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 03.08.2021, kde oboznámil rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. Pk/1T/26/2011, písomný sľub odsúdeného a potvrdenie budúceho zamestnávateľa KAT Slovakia s.r.o. zo dňa 09.06.2021 a zároveň zisťoval, aké podmienky má odsúdený na vedenie riadneho života na slobode. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody ako aj k dôvodom pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie. So skutkovým a právnym záverom okresného súdu sa však krajský súd nestotožnil.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 67 odsek 1 Trestného zákona sťažnostný súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo splnené tak, ako to konštatoval i súd I. stupňa v napadnutom uznesení.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadnuť. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti, i na slobode, riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pokiaľ všeobecný súd prihliadne na okolnosť, že nie je zabezpečená podmienka budúceho riadneho života sťažovateľa, je to výlučne iba vecou jeho uváženia ak dospel k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody neodstránil charakterové vlastnosti, ktoré sťažovateľa viedli k páchaniu závažnej trestnej činnosti (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 14.02.2008 sp. zn. IV ÚS 53/08).

Prvá materiálna podmienka vyžaduje, aby odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky, rovnako ako okresný súd aj krajský súd konštatuje, že vzhľadom

na obsah hodnotenia ústavu má za to, že odsúdený túto podmienku splnil, nakoľko odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody preukazuje snahu po náprave, počas výkonu trestu odňatia slobody dosiahol 15 disciplinárnych odmien, disciplinárne potrestaný nebol a jeho správanie je na požadovanej úrovni. Taktiež odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Rovnako aj jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni.

Materiálnou podmienkou možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona je potrebné i v prípade uvedeného v bode 1/ skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Teda pri skúmaní druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, prostredie, v ktorom žil pred nástupom trestu, akej povahy charakteru bola spáchaná trestná činnosť. To všetko sa skúma za jediným účelom a to takým, či možno prijať prognózu, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi morálnymi a etickými normami spoločnosti (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 154/2009 z 10.11.2009).

Sťažnostný súd sa však nemôže so záverom okresného súdu ohľadne splnenia druhej materiálnej podmienky (t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode) stotožniť a preto vyhodnotil sťažnostné námietky prokurátora ako za dôvodné.

Z hľadiska povahy trestnej činnosti, na ktorú súd musí v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona prihliadať, krajský súd uvádza, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre zločin založenia a zosnovania, podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. a/, odsek 4 písm. c/ Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 odsek 1, odsek 3 písm. a/, odsek 5 písm. c/ Trestného zákona, zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a/, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona. Krajský súd preto vzal na zreteľ skutočnosť, že odsúdený spáchal viacero závažných trestných činov. S ohľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného, keďže tento páchal trestnú činnosť najvyššej závažnosti, je splnenie materiálnej podmienky, t. j. že bude odsúdený P. W. viesť riadny život, skôr veľmi výnimočné, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že odsúdený bol pred nástupom výkonu trestu bez pracovného pomeru, pričom dlhodobo pôsobil v známej zločineckej skupine, čo vyplýva aj zo skráteného výpisu klienta, kde sú uvedení jeho spoločníci, následkom čoho sa dopustil aj predmetnej trestnej činnosti ako člen nebezpečného zoskupenia. Je teda zrejmé, že odsúdený sa pred nástupom výkonu trestu živil prevažne trestnou činnosťou páchanou v prospech zločineckej skupiny, v dôsledku čoho možno mať dôvodné obavy o možnostiach a schopnostiach odsúdeného riadne sa zamestnať a viesť riadny život.

Krajský súd prihliadol aj na skutočnosti a tvrdenia odsúdeného, že k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj a separuje sa od ľudí zo svojej kriminálnej minulosti a chce sa venovať prospešným činnostiam na slobode a riadne sa zamestnať, avšak ako už bolo vyššie uvedené krajský súd prihliadol najmä na druh a závažnosť spáchanej trestnej činnosti a to v kontexte indikovaných rizikových faktorov u odsúdeného. Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že takéto okolnosti odôvodňujú obavu, že by v prípade podmieneného prepustenia odsúdený nebol dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťal sa ďalšej druhovo obdobnej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu jeho náprava môže byť zaručená len výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený. Inak povedané, celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas výkonu nariadeného trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Sťažnostný súd zároveň poukazuje aj na závery hodnotenia riaditeľa ústavu z ktorého vyplýva, že resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Preto ani doposiaľ získaných 15 odmien za riadne plnenie si pracovných povinností odsúdeným, nie je takou podstatnou okolnosťou, ktorá by mohla mať pozitívny vplyv na elimináciu jeho recidívy do budúcnosti.

Krajský súd záverom dodáva, že i keď riaditeľ ústavu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť, je v tomto kontexte nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám,

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažnostný súd napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného Milana Bilčíka o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 21.05.2013 sp zn. PK-1T/26/2011 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.